

Vores opgave

Ugens vers

"Og dette evangelium om Riget skal prædikes i hele verden som vidnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme." (*Matt 24,14*).

Introduktion

Tidligt i sit arbejde kaldte Jesus Peter og Andreas til at være hans disciple. Det betød, at de skulle lede andre til ham: "Kom og følg mig, så vil jeg gøre jer til menneskefiskere" (*Matt 4,19*). Senere udvalgte Jesus tolv disciple, "for at de skulle være sammen med ham, og for at han kunne sende dem ud for at prædike" (*Mark 3,14*).

Kristus udsendte de tolv apostle og senere også halvfjerds disciple for at forkynde evangeliet (*Matt 10,5-15*; *Luk 10,1-12*). I løbet af fyre dage efter Jesu opstandelse viste han sig adskillige gange for disciplene (*1 Kor 15,3-8*), og han lagde ansvaret for at forkynde evangeliet på deres skuldre (*ApG 1,2-3*). Igen og igen betroede han dem opgaven med at udbrede evangeliet. Selv om ingen af evangelieforfatterne nedskrev alt det, Jesus sagde, nedfældede de alle nogle få sætninger fra Jesu befaling, og hver af dem lagde vægt på forskellige sider ved missionsbefalingen og gav os dermed et værdifuldt indblik i dens hensigt, metode og rækkevidde.

I denne uge vil vi studere missionsbefalingen, som Jesus selv præsenterede den.

Ugens tekster

- *Matt 5,14-16*
- *Luk 24,48-49*
- *Joh 20,21*
- *Matt 28,19-20*
- *Åb 14,6-12*

Matt 5,14-16

Verdens lys

Hvad siger Jesus til os i disse vers som enkeltpersoner og som en menighed?

Overalt i Bibelen er lys tæt forbundet med Gud. "Herren er mit lys," sang David (*Sl 27,1*), og Johannes skrev, at "Gud er lys, og der er intet mørke i ham" (*1 Joh 1,5*). Gud er lysets kilde. Faktisk var lys det første, han skabte; for lys er uundværligt for liv.

På grund af den nære forbindelse mellem lys og Gud, benytter Bibelen ofte lys til at symbolisere sandhed, kundskab og guddommelighed. At vandre i lys betyder at have en karakter, der ligner Guds (*Ef 5,8*; *1 Joh 1,7*). Lys står for Gud; mørke for Satan. Derfor begår de mennesker en alvorlig synd, som "gør mørke til lys og lys til mørke" (*Es 5,20*).

Jesus Kristus, fra evighed Guds Søn, er "menneskers lys, ... det sande lys, som oplyser ethvert menneske" (*Joh 1,4,9*). Han alene er det lys, som kan oplyse det mørke, som en verden i synd er dækket af. Gennem ham kan vi have det lys, som er "til oplysning og til kundskab om Guds herlighed" (*2 Kor 4,6*), dvs. hans karakter.

Når vi tager imod Jesus som vores frelser, bliver vi "lysets børn" (*Joh 12,36*; *1 Thess 5,5*). Men i os selv har vi ikke noget lys. Vi kan kun, ligesom månen, reflektere det lys, som skinner på os. Når vi lader Jesus skinne igennem os, vil vi ikke gøre gode gerninger for at fremvise vores egne dyder, men for at lede andre til at ære Gud.

"Hvis Kristus bor i hjertet, er det umuligt at skjule lyset af hans tilstedeværelse. Hvis de, som bekender sig til at være Kristi efterfølgere ... ikke har noget lys at give, skyldes det, at de ikke har forbindelse med lysets kilde." (Ellen White, *Fra naturens talerstol*, s. 60-61.)

Ville det ikke være absurd at tænde en lampe kun "for at sætte det under en skæppe eller under en bæk" (*Mark 4,21*)? Hvordan kan det så være, at vi somme tider gør det med Kristi lys? En hemmelig discipel er ikke til mere nytte end en lampe under en skæppe i en mørk nat. Derfor, "rejs dig, bliv lys, for dit lys er kommet, Herrens herlighed er brudt frem over dig" (*Es 60,1*).

Lys i sig selv er faktisk usynligt. Det er nødt til at blive reflekteret af noget, ellers kan vi ikke se det. Hvilken åndelig lærdom kan vi drage deraf mht., hvordan vores lys som troende skal åbenbares?

Til at tænke over

"Mine vidner"

Jesu første møde med disciplene efter sin opstandelse var meget vigtigt. De var bange, ulykkelige, modløse og forvirrede. De havde låst dørene af frygt; men Jesus kom og stod midt iblandt dem. Med en klar og varm stemme sagde han til dem: "Fred være med jer!" Overraskede og skræmte var det vanskeligt for dem at tro deres egne øjne og ører. Kærligt viste Herren dem sine hænder og fødder og forklarede for dem alt det, Skriften sagde om ham. Den aften forvandlede hans tilstedeværelse og hans ord dem på en dramatisk måde og fjernede al deres frygt og vantro og fyldte dem i stedet med den fred og glæde, som kommer af visheden om hans opstandelse.

Dernæst begyndte Jesus at forklare deres opgave, idet han gradvist hjalp dem til at forstå betydningen af deres ansvar som vidner til hans død og opstandelse og hans kraft til at tilgive synd og forvandle liv (Luk 24,46-48). Det var sikkert, at de havde set ham dø; men de havde også set ham i live. Så de kunne vidne om, at han var verdens frelser.

Et vidne er en person, som har set en hændelse ske. Alle kan være vidner, forudsat at de personligt har set noget. Der er ikke noget, der hedder andenhånds vidner. Vi kan kun vidne på basis af vores egne oplevelser, ikke andres. Som løskøbte syndere har vi det privilegium at fortælle andre om, hvad Jesus har gjort for os.

Hvilken forbindelse er der mellem at modtage Helligånden og at vidne for Kristus?

Apostlenes Gerninger viser, at de troendes vidnesbyrd udelukkende indeholdt en overbevisende kraft, fordi Helligånden boede i deres hjerter. "Med stor kraft aflagde apostlene vidnesbyrd om Herren Jesu opstandelse," efter at de havde modtaget Helligånden (ApG 4,33). Det vil sige, at de blev i stand til at tale åbent og med stor kraft om, hvad de selv havde været vidner til og oplevet. Vores vidnesbyrd om Jesus må altid indbefatte vores egen erfaring med ham.

Hvori består din egen personlige erfaring med Jesus? Hvad har Gud gjort i dit liv, som du kan give et førstehånds vidnesbyrd om for andre? Del dit svar med klassen på sabbatten.

Luk 24,48-49
ApG 1,8
Es 43,10.12;
44,8

Til at
tænke over

Jeg sender jer

Johannesevangeliet gengiver også Jesu første møde med disciplene i salen ovenpå, men tilføjer nogle ting, som ikke er nævnt i Lukas-evangeliet.

Joh 20,21

Hvordan definerede Jesus ifølge Johannes de troendes opgave?

Jesu havde allerede nævnt denne ide et par dag forinden, da han bad: "Ligesom du har udsendt mig til verden, har jeg også udsendt dem til verden" (*Joh 17,18*). Når nogen bliver sendt, er det underforstået, at den, der sender, har myndighed over dem. Det indebærer også en hensigt, siden den sendte har en opgave at udføre. Jesu var sendt af Faderen for at frelse verden (*Joh 3,16*), og vi er sendt af Jesu for at forkynde frelse gennem ham. Vores opgave er tydeligvis en forlængelse af Kristi eget arbejde, som bestod i en fuldstændig tjeneste for alle mennesker (*Matt 9,35*). Han forventer ikke kun en fortsættelse af det, han havde sat i gang, men at vi går videre. "Den, der tror på mig, han skal også gøre de gerninger, jeg gør, ja, gøre større gerninger end dem" (*Joh 14,12*).

Jesu sendte Helligånden for at gøre disciplene i stand til at udføre deres opgave. Ved skabelsen "blæste" Gud "livsånde" ind i Adam (*1 Mos 2,7*). Nu "blæste" Jesu "ånde" i dem og sagde: "Modtag Helligånden" (*Joh 20,22*). På samme måde, som livsånde forvandlede det livløse støv til et levende væsen, forvandlede Helligånden bange og modløse disciple til mægtige vidner, som skulle videreføre Jesu arbejde. Den samme salvelse er nødvendig i dag for at fuldføre den opgave, som vi er blevet betroet.

Til at
tænke over

Jesu har kaldet dig til at være et vidne. Hvad kan du vidne om? Det vil sige, hvad har du set eller oplevet med Jesu, som du kan dele med andre?

At gøre andre til disciple

Efter sin opstandelse mødtes Jesus med sine disciple i Galilæa på "det bjerg, hvor Jesus havde sat dem stævne" (Matt 28,16). Ikke kun de elleve, men mere end fem hundrede brødre mødtes der for at være sammen med den opstandne Herre (1 Kor 15,6). Han, som havde sejret over døden, sagde: "Mig er givet al magt i himlen og på jorden" (Matt 28,18). Hans magt og autoritet er ikke længere frivilligt begrænset, som den var under hans jordiske gerning. Hans myndighed omfatter hele universet. Og baseret på denne ubestridelige magt betror han sine efterfølgere en opgave.

Ifølge Matthæus brugte Jesus fire udsagnsord, da han gav missionsbefalingen: *gå, gør til disciple, døb og lær*. Desværre viser de fleste bibeloversættelser ikke det faktum, at det kun er udsagnsordet *gør til disciple*, der forekommer i bydeform. De andre tre udsagnsord er i tillægsform. Det vigtige i sætningen er at *gå for at gøre til disciple*, og de følgende aktiviteter er grammatisk afhængige af det og uddyber, hvad det vil sige at gøre andre til disciple.

Matt 28,19-20

Hvilken rolle har at gå, at døbe og at lære i opfyldelsen af Jesu befaling?

Jesu bemyndigelse indikerer tre aktiviteter, som er nødvendige for at gøre andre til disciple. Disse tre aktiviteter behøver ikke nødvendigvis at følge en bestemt rækkefølge; i virkeligheden supplerer de hinanden. Idet vi går og til sidst når hele verden, skal vi lære andre mennesker alt det, Jesus lærte, og døbe dem, som tager imod ham og er villige til at holde alt det, som han har befalet os.

Vi glæder os, hver gang nogen bliver døbt; men dåben er ikke enden på historien. Det er kun en del af den proces, det er at gøre andre til Jesu disciple. Vores opgave er at invitere andre til at følge Jesus, og det betyder, at de tror på ham, er lydige imod hans lære, efterligner hans måde at leve på og indbyder andre til også at blive hans disciple.

Begrebet *al/alle/alt* er kendetegnende for denne tekst. Fordi Jesus har "al magt", skal vi gå hen til "alle folkeslagene" og lære dem "at holde alt det," som har med evangeliet at gøre med den forvisning om, at Jesus er med os "alle dage indtil verdens ende".

Hvad gør din menighed for at hjælpe og undervise nye troende? Spørg også dig selv: Hvilke talenter har jeg, som kan bruges i denne vigtige del af opfyldelsen af missionsbefalingen?

Til at tænke over

Forkynd evangeliet

Markus missionsbefalingen i en enkelt kort sætning: "Gå ud i al verden og prædik evangeliet for hele skabningen" (*Mark 16,15*). Ligesom i Matthæusevangeliet er udsagnsordet gå på græsk en til-lægsform, som ikke antyder hovedopgaven, men den bevægelse, der er nødvendig for at udføre opgaven. Selve opgaven udtrykkes ved hjælp af det græske udsagnsord *kêrusso*, som her forekommer i bydeform. *kêrusso* betyder "at forkynde højlydt, at bekendtgøre, at prædike." Markus benytter dette udtryk 14 gange, mere end alle de andre evangelier. Kirken er nødt til at forkynde evangeliet.

Under Jesu arbejde var de tolv blevet udsendt til "de fortabte får af Israels hus" (*Matt 10,6*). Nu bliver de sendt til "alverden". De elleve alene kunne ikke forkynde evangeliet for hele verden eller for hele skabningen. En opgave af sådanne verdensomspændende dimensioner kræver hele kirkens deltagelse. Den betros til alle, som tror på Jesus ned igennem alle tider. Dette indbefatter dig og mig.

Åb 14,6-12

Hvordan omfatter disse vers kirkens verdensomspændende opgave?

Forkyndelsen af evangeliet for alle betyder desværre ikke, at alle automatisk tager imod det. Kun "den, der tror og bliver døbt, skal frelses" (*Mark 16,16*). Vi bør ivrigt forkynde og håbe, at så mange som muligt vil tage imod evangeliets indbydelse. Men vi er nødt til at være klar over, at mange ikke vil tage imod Ordet, hvilket illustrationen med den smalle port tydeligt viser (*Matt 7,13-14*).

Matt 24,14

Hvilken forsikring har vi om, at denne verdensomspændende opgave kan og vil blive gennemført?

Der er en opmuntrende parallel mellem *Mark 16,15* og *Matt 24,14*. Begge vers henviser til forkyndelsen af evangeliet til hele verden. Mens den første tekst giver os Jesu *befaling* om at prædike, giver den anden tekst os Jesu *løfte* om, at opgaven faktisk vil blive gennemført.

Til at tænke over

Kristus "sørgede på alle måder for, at de kunne udøve deres opgave, og påtog sig selv ansvaret for, at det skulle lykkes. Så længe de adlød ham og arbejdede i forbindelse med ham, kunne intet mislykkes." (Ellen White, *Jesu liv*, s. 597). **Det spørgsmål, vi alle er nødt til at stille os selv, er derfor: "Hvor villige er vi til at blive brugt af ham i dette afgørende arbejde?"**

Læs Ellen White

- *Jesu liv, Gør alle folkeslagene til mine disciple, s. 594-603*
- *Mesterens efterfølgere, Missionsbefalingen, s. 19-23*

"Enhver sand discipel fødes ind i Guds rige som missionær. Den, som drikker af det levende vand, bliver selv til en livets kilde. Modtageren bliver til en giver. Kristi nåde i hjertet er som en kilde i ørkenen, der vælder frem for at forfriske alle, og får dem, der er ved at omkomme, til at hige efter at drikke af livets vand." (Ellen White, *Jesu liv, s. 130*).

"Det hverv, Frelseren pålagde disciplene, omfattede alle de troende. Det omfatter alle, der tror på Kristus, til tidernes ende. Det er en skæbnesvanger misforståelse, at arbejdet med at frelse mennesker alene afhænger af den ordinerede prædikant ... Enhver, der tager imod livet i Kristus, er indviet til at arbejde for sine medmenneskers frelse. Til dette arbejde blev menigheden etableret, og alle, der påtager sig dens hellige løfter, er dermed forpligtet til at arbejde for Kristus." (Ellen White, *Jesu liv, s. 597*).

Spørgsmål
til drøftelse

1. Ikke alle er i stand til at rejse ud i verden for at forkynde evangeliet. Hvordan kan vi så alle være med til at udbrede evangeliet til verden i sammenhæng med de tre englebudskaber?
2. Hvordan kan du være med til at forbedre din menigheds missionsaktiviteter?
3. Jesus sagde, at evangeliet skulle forkyndes til hele verden. For de allerfleste ned igennem historien ændrede kommunikationsmetoderne sig ikke fra den gang, han gav befalingen. For to hundrede år siden var kommunikation ikke hurtigere, end den var for to tusind år siden. Men alt det er forandret nu, hvor man har udviklet helt fantastiske kommunikationsmetoder. Hvordan kan vi bedre lære at bruge teknologien, til at udføre det arbejde, vi er blevet lovet, vil blive gjort?
4. Lad dem, som er villige til at dele deres egne personlige erfaringer med Jesus i forbindelse med spørgsmålet i mandagsafsnittet, få mulighed for dette i klassen. Hvordan kan vi bruge vores egne vidnesbyrd over for andre? Hvorfor bør vi benytte vores egen erfaring?

Aktiviteter og dialog

Guds ord

Jesu profeti om forkyndelsen af evangeliet understreger, at enden kommer, når det er forkyndt som et vidnesbyrd for alle folkeslagene (Matt 24,14). Det græske ord for vidnesbyrd er "martyrion" og henviste oprindeligt til det vidnesbyrd, man bragte i en retssal. Da vidner (martyrer) for den kristne tro risikerede at miste livet, udviklede ordet "martyr" sig til, hvad det betyder i dag.

- Find eksempler fra Skriften, hvor menneskers vidnesbyrd kom til udtryk i deres ord og tale! Find eksempler, hvor vidnesbyrdet kom til udtryk primært i menneskers handlinger.
- Benyt evt. denne sabbat til at opsamle nogle af de spørgsmål, klassen har haft til dette kvartals bibeltekster og emner. Forbered svar på nogle af spørgsmålene, evt. ved at indkalde en gæst til klassen.

Uddybende spørgsmål

- Et vidnesbyrd forudsætter en vis form for klarhed. Mennesker må vide, hvad du vidner om. Er det muligt at vidne uden nogen form for ord?
  - Drøft forholdet mellem ord og handlinger som Jesu disciple. Hvad sker der, hvor handlingerne ikke følger ordene? Er der nogen af os, hvis handlinger altid er i overensstemmelse med vores ord og etiske lære? Skal man være fuldkommen, før man kan vidne om Jesus og troen på ham?
- Hvordan undgår vi, at vores vidnesbyrd bliver mere om os selv end om Jesus?

Mødet med dagligdagen

Hykleri hører til de mest upopulære menneskelige træk. Find evt. eksempler fra ugens medieblade, som kan illustrere, hvad hykleri er.

Personligt kristenliv

Tænk nøje over dit eget liv. Finder du eksempler på hykleri? Hvis det er tilfældet, hvad kan du da gøre for at ændre det?

Til at tænke over

Joh 13,34-35 er på en måde den oversete "missionsbefaling". Jesu efterfølgelses gensidige kærlighed et det stærkeste vidnesbyrd om, at vi er hans disciple.

